Пише: Радомир Кошанин
субота, 27 јул 2013 12:13

Чудна је данашња земља Србија. У њој се чуда свакодневно дешавају. Готово у свим областима друштвеног живота.

Овде ћемо се позабавити чудима на политичкој сцени Србије након увођења вишестраначја, а посебно после „октобарске револуције“ 2000. године.

И у Србији важи дефиниција да је политика вештина могућег, али наше политичко чудо је што ми остварујемо оно што је за друге државе и народе немогуће. Тако се, на пример, уместо залагања за поштовање Резолуције Савета безбедности Уједињених Нација број 1244, која гарантује суверенитет Савезне Републике Југославије, „наша“ политичка елита са демократским префиксом и уз снажну подршку њихових евроатлантских ментора најпре одобрава њено преименовање у Државну заједницу Србија и Црна Гора са роком трајања од 3 године по налогу кума Хавијера Солане, главнокомандујућег НАТО пактом у време агресије на нашу земљу. Уз громогласну подршку владајуће гарнитуре у Београду, домаћих политичких аналитичара, „независних“ медија и „невладиних“ организација под диригентском палицом Брисела и Вашингтона, Црна Гора се на референдуму одлучује за излазак из овог брака на пробу. Тако Србија добија, хтела не хтела, независност, или само њен привид. Чудно, али истинито, у њеном Уставу се каже да она има суверенитет на целој територији, укључујући и Косово и Метохију, а истовремено по диктату из Брисела, Берлина и Вашингтона преточеном у тзв. Бриселски споразум, тек само парафирани комад папира, власт у Србији спроводи интегрисано управљање границом са својом покрајином. Сопствене органе власти у Покрајини засноване на Уставу и законима Србије „наша“ владајућа гарнитура назива паралелним, преузимајући исту терминологију шиптарских сецесиониста и њихових евроатлантских ментора, што и не чуди јер су им налогодавци исти.

Пише: Радомир Кошанин
субота, 27 јул 2013 12:13

Пише: Радомир Кошанин
субота, 27 јул 2013 12:13